

DECIZIE nr.

privind soluționarea contestației formulate de S.C. X S.R.L înregistrată la DGFP a județului Arad sub nr./04.07.2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală cu adresa nr./03.07.2013, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./04.07.2013 asupra contestației formulate de S.C. X S.R.L,, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr./28.06.2013, iar în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 17 din O.U.G. nr. 74/2013 coroborat cu art. 12 din H.G. nr. 520/2013 și art. 209 alin. (1) din Codul de Procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații a procedat la analizarea dosarului contestației, constatând următoarele:

Societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR/09.05.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și solicită anularea parțială a acestuia pentru suma totală de xxxx lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei D-na, în calitate de administrator și ștampilată cu ștampila societății petente, conform prevederilor art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR/09.05.2013 întocmită de organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad și solicită anularea acesteia pentru suma de xxxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare aferentă cheltuielilor de investiții înregistrate în contul 232.1 "Avans investiții exploatare licență" invocând în susținerea contestației următoarele motive:

Suține că organul de control a făcut o interpretare abuzivă a normelor de drept, cu scopul de a da o impresie de legalitate a aplicării taxei pe valoarea adăugată, arătând că, în baza contractului de prestări servicii colaborare obtinere licență exploatare, SC A

SRL a prestat serviciu pentru obținere de licență pentru societatea SC x SRL, nou înființată, serviciu ce a fost facturat petentei indiferent de obținerea sau nu a licenței. Susține că, în condițiile în care SC A SRL a înregistrat pe venituri sumele ce au fost facturate și TVA –ul aferent a fost achitat către bugetul de stat, iar petenta a înregistrat pe investiții viitoare pentru exploatare cărbune, plătiind integral serviciile către societatea A SRL, are dreptul de deducere a TVA-ului aferent.

În legătură cu stingerea creanței sale față de SC A SRL, petenta susține existența unui contract de împrumut prin care toate cheltuielile ce au fost efectuate de SC A SRL și ulterior facturate petentei au fost compensate, SC A SRL încasând banii prin bancă direct de la societatea ce a făcut investiția, iar suma s-a compensat integral cu obligația sa de plată.

La dosarul cauzei petenta a depus fotocopia contractului de prestari servicii – colaborare obtinere Licență de exploatare nr.xx din 30.10.2012 precum si fotocopie contract de stingere creanță ce a fost compensată cu obligația de plată dintre SC A SRL și SC x SRL.

II. Verificarea taxei pe valoarea adăugată s-a efectuat în conformitate cu prevederile legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal precum și urmare decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, depus de către SC X SRL și înregistrat la A.F.P a Mun. Arad sub nr...../15.04.2013 prin care se solicită rambursarea sumei negative a TVA în valoare de xxxxx lei aferentă perioadei 29.11.2012 – 31.03.2013.

În raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 09.05.2013 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, au constatat că, ponderea taxei pe valoarea adăugată solicitată la rambursare provine din achizițiile de prestări servicii realizate de către SC A SRL reprezentând conform specificațiilor din contractul nr../30.10.2012 “demersuri legale în vederea obținerii cesionării activităților de exploatare respectiv demersuri pentru obținerea unei licențe de exploatare ” și că, în derularea contractului de prestări servicii nr../30.10.2012, societatea prestatoare SC A SRL a emis două facturi, în luna decembrie 2012 și ianuarie 2013 în valoare totală de xxxxx lei cu o TV A aferentă în sumă de xxxx lei, petenta înregistrând aceste facturi în evidența contabilă în contul 232.1 “Avans investiții exploatare licență ” pentru care și-a exerciat integral dreptul de deducere al TVA aferentă acestor facturi.

Urmare verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea petenta nu aplică sistemul TVA la încasare, însă societatea prestatoare SC A SRL aplică sistemul TVA la incasare, caz in care, dreptul de deducere aferent achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă de la o altă persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la incasare conform prevederilor art. 134[^] 2 alin. 3 – 8 din Legea

nr.571/2003 privind Codul fiscal este amanat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor sau serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului respectiv potrivit pct. 45(9), 45(10), 45(13) din HG 44/2004 cu modificările și completările ulterioare.

Verificând respectarea de către petentă a prevederilor legale care reglementează dreptul de deducere a TVA în cazul achizițiilor de la persoane care aplică TVA la încasare, în perioada 01.01.2013 – 31.03.2013, organele de inspecție au constatat că, pentru factura emisă în luna ianuarie 2013 de către SC A SRL în valoare de xxxxx lei cu o TVA aferentă în sumă de xxxx lei, petenta nu a prezentat documente legale de plată, dar cu toate acestea și-a exercitat integral dreptul de deducere al TVA aferent acestei achiziții fiind încălcate prevederile art. 145 alin. 1¹ din Legea nr.571/2003 Codul fiscal.

De asemenea, în condițiile în care cheltuielile reprezentând prestări de servicii sunt aferente obținerii cesionării activităților de exploatare /exploatare în perimetrul xxxxxxxx, jud. Caraș-Severin, respectiv pentru obținerea licenței de explorare/exploatare în favoarea SC A SRL, societate afiliată și nu a societății petente, iar în timpul inspecției fiscale petenta nu a putut prezenta documente justificative din care să rezulte că aceste cheltuieli sunt aferente activității sale economice care să de-a naștere la operațiuni taxabile din punct de vedere a TVA cu respectarea prevederilor legii minelor nr.85/2003 cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere al TVA aferent prestărilor de servicii facturate de către SC A SRL și au respins la rambursare suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de xxxxx lei, considerând încălcate prevederile art. 148 alin.1 lit.a,b,c din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și pct. 53 alin.1 din HG 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

III. Având în vedere actele și documentele depuse în susținerea cauzei, motivele invocate de petentă, documentele depuse la dosarul contestației și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investită a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală au respins la rambursare suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de xxxx lei.

În fapt, în luna decembrie 2012 și ianuarie 2013 petenta a înregistrat în evidența contabilă în contul 232.1 “Avans investiții exploatare licență” două facturi fiscale emise de SC A SRL în valoare totală de xxx lei cu o TVA aferentă în sumă de xxx lei, pentru prestările de servicii realizate de către SC A SRL reprezentând “demersuri legale în vederea obținerii cesionării activităților de exploatare respectiv demersuri pentru obținerea unei licențe de exploatare ” conform specificațiilor din

contractul nr.../30.10.2012 încheiat între SC A SRL în calitate de prestator și SC XSRL în calitate de beneficiar. Petenta și-a exercitat integral dreptul de deducere al TVA în sumă de aferentă acestor facturi, ponderea taxei pe valoarea adăugată solicitată la rambursare provenind în principal din achizițiile de prestări servicii realizate de către SC A SRL în vederea obținerii cesionării activităților de exploatare respectiv demersuri pentru obținerea unei licențe de exploatare în favoarea SC A SRL.

În drept, conform Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(1¹) Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor [art. 134²](#) alin. (3) - (8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor și serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său.

Potrivit pct. 16 ² (11)(12)(13)(14)(15)(16)(17)(18) din HG nr.44/2004 privind noile metodologice de aprobare a Legii nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare

„(11) În sensul [art. 134²](#) alin. (3) din Codul fiscal, prin încasarea contravalorii livrării de bunuri sau a prestării de servicii se înțelege orice modalitate prin care furnizorul/prestatorul obține contrapartida pentru aceste operațiuni de la beneficiarul său ori de la un terț, precum plata în bani, plata în natură, compensarea, cesiunea de creanțe, utilizarea unor instrumente de plată.”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta că societatea petentă nu a aplicat sistemul TVA la încasare, însă firma prestatoare SC A SRL aplică sistemul TVA la încasare, caz în care, dreptul de deducere aferent achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă de la o altă persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 134² alin. 3 – 8 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor sau serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului respectiv potrivit pct. 45(9), 45(10), 45(13) din HG 44/2004 cu modificările și completările ulterioare.

Verificând respectarea de către petentă a prevederilor legale care reglementează dreptul de deducere a TVA în cazul achizițiilor de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare, în perioada 01.01.2013 – 31.03.2013, se constata că, obligația înscrisă în factura emisă în luna ianuarie 2013 de către SC A SRL în valoare de xxxx lei cu o TVA aferentă în sumă de xxxx lei, a fost stinsă prin nota contabilă 401 = 455. În acest s-a prezentat organelor de inspecție fiscală, ca document justificativ, contractul de împrumut încheiat în data de 29.10.2012 cu o societate din Cipru, LTD prin care

creditorul acorda debitorului un împrumut în valoare de 100.000 euro pentru finanțarea proiectului – obținerea cesionării activităților de explorare/exploatare în perimetrul Jud. Caraș – Severin pentru care creditorul va efectua plăți, prin transfer bancar în contul debitorului deschis la Unicredit Țiriac Bank – sucursala Arad începând cu sfârșitul lunii octombrie 2012.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca petenta nu a încasat prin conturile personale, bani, pentru finanțarea acestor proiecte așa cum se stipulează în contractul de împrumut prezentat organelor de inspecție fiscală, neputând justifica astfel cu niciun instrument de plata legal stingerea obligației sale către furnizorul SC A SRL.

Prin urmare, în condițiile în care petenta nu a prezentat documente legale de stingere a obligațiilor către furnizorul său pentru a justifica obligația stinsă prin înregistrarea în contabilitate a notei contabile 401 = 455, organele de inspecție fiscală în mod corect și legal au considerat că, pentru factura emisă în luna ianuarie 2013 de către SC A SRL în valoare de xxxx lei cu o TVA aferentă în sumă de xxxxx lei, petenta nu are dreptul de deducere al TVA fiind încălcate prevederile art. 145 alin. 1¹ din Legea nr.571/2003 Codul fiscal.

În motivarea contestației formulate, în legătură cu stingerea creanței sale față de SC A SRL, petenta a prezentat la dosarul cauzei un alt contract de împrumut încheiat între persoana fizică G.W cetățian austriac în calitate de creditor și SC X în calitate de debitor având ca obiect finanțarea aceluiași servicii prestate de SC A SRL, susținând o altă stare de fapt decât ceea ce constată de organele de inspecție fiscală, în sensul că, în baza acestui contract, „ *societatea A SRL a încasat banii prin bancă direct de la societatea ce a făcut investiții și suma s-a compensat integral cu obligația de plată avută de societatea X SRL*”

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad cu adresa/30.07.2013, în temeiul art.7, art. 49, art. 65 din Codul de procedură fiscală, republicat, în vederea emiterii unei decizii motivate și ținând cont de dispozițiile art. 213 alin. 1 din Codul de procedură fiscală, republicat, a solicitat petentei, în considerarea afirmațiilor din contestația formulată în legătură cu faptul că „ *societatea A SRL a încasat banii prin bancă direct de la societatea ce a făcut investiții și suma s-a compensat integral cu obligația de plată avută de societatea X SRL*” completarea dosarului contestației cu documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală cu care să facă dovada celor afirmate în contestația formulată, în condițiile în care la dosarul cauzei există fotocopiile a două contracte de împrumut încheiate pentru finanțarea aceluiași prestări de servicii realizate de SC A SRL în vederea obținerii cesionării activităților de explorare/exploatare, respectiv obținerii licenței de exploatare.

Solicitarea s-a transmis la domiciliul contestatarii înscris în contestația formulată, respectiv Arad, Str....., jud. Arad, fiind primită de către destinatar la data de

23.08.2013, conform confirmării de primire existentă în original la dosarul cauzei, însă până la data prezentei, petenta nu a răspuns solicitării conținută în adresa nr...../30.07.2013.

Deși petenta a susținut în contestația formulată o altă stare de fapt decât cea constatată de organele de inspectie fiscala, în legătură cu stingerea creanței sale față de SC A SRL, nu a depus documente de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală cu care sa-si sustina afirmatiile cu toate că D.G.F.P. a jud. Arad a solicitat expres aceasta în adresa nr. /30.07.2013, primită de petentă la data de 23.08.2013, comunicând petentei dispozițiile exprese ale prevederilor art. 65 din Codul de procedură fiscală și reiterând necesitatea completării dosarului cauzei cu documente justificative de natura mijloacelor de probă care sa confirme starea de fapt descrisa în contestație în conformitate cu prevederile art. 206 si art.65 din Codul de procedură fiscală.

Pe cale de consecință, în condițiile în care, în exercitarea rolului său activ, organul de soluționare a contestației, pentru determinarea stării de fapt fiscale, a procedat la solicitarea de informații - așa cum rezultă din paragrafele precedente – în condițiile legii, se reține că, deși petenta a susținut în contestația formulata o alta stare de fapt decat cea constatata de organele de inspectie fiscala, în legătură cu stingerea creanței sale față de SC A SRL, nu si-a exercitat dreptul conferit de legiuitor prin dispozițiile art. 206 alin. 1 lit.c,d din Codul de procedura fiscala, nedepunand dovezi de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală cu care sa facă proba pretentiilor din contestația formulata, cu toate că în conformitate cu dispozițiile art. 65 din Codul de procedură fiscală, republicat:

„ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

În drept, art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicat, dispune:

"Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

*d) **dovezile pe care se întemeiază**; [...]* "

Art. 213 alin. 1 din același act normativ:

"(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării."

coroborat cu prevederile Ordinului nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

"2. *Instrucțiuni pentru aplicarea art. 206 din Codul de procedură fiscală - Forma și conținutul contestației (...)*

2.5. *Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv."*

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.1169 Cod Civil „cel ce face o propunere înaintea judecării trebuie să o dovedească”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului**.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr.3250/2010 din dosarul 935/57/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale faptul că „*motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate și formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată*”.

Având în vedere că petenta nu a completat dosarul cauzei cu inscrișuri de natura mijloacelor de proba, solicitate expres de organul de soluționare nemotivându-și pretențiile din contestația formulată, coroborat cu faptul că organul de soluționare este limitat să răspundă doar la solicitările părților - art. 213 alin. 1 Cod procedură fiscală, republicat “*Soluționarea contestației se face în limitele sesizării*”, în cauză se va face aplicațiunea pct. 2.5 din Ordinul nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (act normativ care a fost dat în aplicarea prevederilor Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pe care le explicitează și cu care fac corp comun), precitat, în cauză fiind incidente dispozițiile pct.11.1 din Ordinul nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, respectiv:

„ 11.1. *Contestația poate fi respinsă ca:*

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

deoarece petenta, nici în contestația formulată și nici ulterior la solicitările exprese ale organului competent în soluționarea contestației nu a prezentat argumente de fapt și de drept susținute cu documente justificative de natura mijloacelor de probă care să motiveze pretențiile din contestația formulată, în condițiile în care Codul de procedură fiscală la art. 64 și următoarele reglementează sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale în sarcina contribuabilului.

În ceea ce privește contractul de împrumut, prezentat în motivarea cauzei, încheiat între persoana fizică Geyer Walter cetățean austriac în calitate de creditor și SC X în calitate de debitor, având ca obiect finanțarea serviciilor prestate de SC A SRL, pentru care în timpul inspecției fiscale s-a prezentat contractul de împrumut încheiat în data de 29.10.2012 cu o societate din Cipru, LTD, în considerarea faptului că la încheierea inspecției fiscale, reprezentantul petentei SC X SRL a semnat declarația, conform art. 105 alin. 8), „*La finalizarea inspecției fiscale, contribuabilul este obligat să dea o declarație scrisă, pe propria răspundere, din care să rezulte că au fost puse la dispoziție toate documentele și informațiile solicitate pentru inspecția fiscală. În declarație se va menționa și faptul că au fost restituite toate documentele solicitate și puse la dispoziție de contribuabil*”., se reține că, prezentarea ulterioară, în etapa de soluționare a contestației, a unor mijloace de probă noi care modifică starea de fapt fiscală constatată de organele de inspecție, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a acesteia, în condițiile în care așa cum s-a demonstrat în cele ce preced, petenta nu a dovedit, conform art. 65 din Codul de Procedura Fiscala, că la data efectuării inspecției fiscale, deținea aceste înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de Procedura Fiscala, care să-i permită exercitarea dreptului de deducere al TVA aferentă facturii emise în luna ianuarie 2013 de către SC A SRL în valoare de xxxx lei cu o TVA aferentă în sumă de xxxx lei, în conformitate cu prevederile art. 145 alin. 1¹ din Legea nr.571/2003 Codul fiscal; acest contract fiind în mod evident un document *pro causa*, motiv pentru care nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației.

Totodată din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că petenta nu face dovada cu documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală a faptului că, în legătura cu serviciile facturate de SC A SRL, în baza contractului de prestări servicii nr. ../30.10.2012, s-au desfășurat activități economice care dau naștere la operațiuni taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată potrivit obiectului principal de activitate “ *Comerț cu ridicata al combustibililor solizi, lichizi și gazoși al produselor derivate* ” – cod CAEN 4671, cu respectarea prevederilor Legii minelor nr.85/2003 cu modificările și completările ulterioare, în condițiile în care pe de-o parte, cheltuielile reprezentând prestările de servicii sunt aferente obținerii cesionării activităților de exploatare/expolare în

perimetrul, jud. Caraș-Severin, respectiv pentru obținerea licenței de explorare/exploatare în favoarea SC A SRL, societate afiliată și nu a societății petente, iar potrivit prevederilor legale în vigoare pe perioada supusă impunerii, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru serviciile achiziționate este condiționată de utilizarea acestora în folosul operațiunilor sale taxabile și în beneficiul său, respectiv dreptul de deducere se câștigă și se exercită numai în situația în care serviciile sunt destinate utilizării pentru realizarea operațiunilor sale impozabile, iar potrivit prevederilor Legii minelor nr.85/2003 cu modificările și completările ulterioare

ART. 24

(1) Titularul unei licențe poate transfera unei alte persoane juridice drepturile dobândite și obligațiile asumate numai cu aprobarea prealabilă scrisă a autorității competente. Orice transfer realizat fără aprobare scrisă este nul de drept.

(2) În vederea aprobării transferului autoritatea competentă va avea în vedere criteriile de aprobare, ce se stabilesc prin norme.

(3) În cazul în care titularul licenței își modifică statutul prin reorganizare, vânzare sau orice alte motive, licența, așa cum a fost negociată, va fi acordată prin act adițional succesorilor legali ai titularului, în baza contractului dintre părți sau a hotărârii judecătorești, prezentată autorității competente.

(4) Licența de dare în administrare nu este transferabilă.

ART. 25

În limitele unui perimetru de explorare/ exploatare, autoritatea competentă poate acorda, în condițiile legii, unor persoane juridice, altele decât titularul licenței, dreptul de explorare și/sau exploatare pentru alte resurse minerale, cu acordul titularului.

ART. 26

Dreptul obținut prin concesiune, drept distinct de cel de proprietate asupra terenurilor, nu poate fi în nici un fel transmis de către titular în beneficiul unei alte persoane juridice decât în condițiile art. 24.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 145 alin.1¹ art. 148 alin.1 lit.a,b,c din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, pct. 53, pct. 16 ² alin. 11 din HG nr.44/2004 privind nomenclaturile metodologice de aprobare a Legii nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art. 24, art.25, art. 26 din Legea minelor nr.85/2003 cu modificările și completările ulterioare, art.7, art. 49, art. 65, art. 105 alin.8, art. 206, art. 213 din Codul de procedură fiscală, republicat, coroborat cu prevederile pct. 2.5 și 11.1 lit.b din Ordinul nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în baza referatului nr. , se

DECIDE :

- respingerea ca nemotivată a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR xxx/09.05.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad pentru totală de xxxxx lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

- prezenta decizie se comunica la:

· S.C. X S.R.L.

· AJFP Arad

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.